

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 21. října 2024
č. j. MSP-382/2023-ODKA-SPZ/8
Počet listů: 4
Přílohy: 2

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. JUDr. J. E. - stížnost pro porušení zákona

Příloha:

- 1) Ověřená xerokopie spisu Obvodní prokuratury pro Prahu 2, sp. zn. PV 72/62, (51 listů)
- 2) Zpráva Archivu hlavního města Prahy sp. zn. S-HMP 1618851/2023

Podle § 266 odst. 1, 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, podávám ve prospěch obviněného JUDr. J. E.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 1962, sp. zn. 2 To 173/1962, jako soudu odvolacího ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 2 T 37/62.

Řízení předcházející napadenému rozhodnutí

- 1) Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 20. 3. 1962, sp. zn. 2 T 37/62, byl obviněný JUDr. J. E. uznán vinným trestným činem spekulace podle § 143a odst. 1 zákona č. 86/50 Sb., trestní zákon, ve znění účinném do 31. 12. 1961 (správně mělo být podle § 134a odst. 1 trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 1961).
- 2) Trestného činu se měl dopustit tím, že „nejméně od 1. 1. 1957 do roku 1961 v Praze 2 a 7 ve svém bytě a ve schránce Státní spořitelny uschoval 1.031 sérií poštovních známek z období býv. protektorátu s úmyslem je později výhodně prodat, z těchto známek v uvedené době prodal 200

sérii po 50 Kčs za jednu sérii, tedy celkem za 10.000 Kčs spoluobv. N., 200 sérií půjčil v r. 1959 MUDr. L. L., zbytek 631 sérií v hodnotě 31.500 Kčs byl nalezen v jeho bezpečnostní schránce.“

- 3 Za tento trestný čin byl obviněný odsouzen podle § 134a zákona č. 86/50 Sb., trestní zákon, ve znění účinném do 31. 12. 1961, k trestu odnětí svobody v trvání dva a půl roku a podle § 47 trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 1961, byl obviněnému uložen trest propadnutí celého jmění ve prospěch státu.
- 4 Pro účely rekapitulace tohoto odsuzujícího rozhodnutí je na místě rovněž uvést, že ve stejné trestní věci byl stíhán jako hlavní pachatel spoluobviněný akademický arch. V. N., který byl rovněž odsouzen citovaným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 pro závažnější a rozsáhlejší jednání kvalifikované jako trestný čin spekulace podle § 134a odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 1961, ve vícečinném souběhu s trestným činem porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 151 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 1961.
- 5 Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že soud prvního stupně při hodnocení důkazů za výchozí vzal doznání obviněných a dále přípisy poštovní filatelistické služby, Ústřední celní zprávy a dalších institucí, jejichž obsah pro absenci trestního spisu nelze ověřit. Ve vztahu k obviněnému soud zjistil, že ten se do obchodu s poštovními protektorátními známkami zapojil v roce 1957 a že se jednalo o osobu, která měla přetisky těchto známek doma od doby jejich emise, přičemž k tíži tohoto obviněného soud zdůrazňuje, že tento obviněný se rozhodl takové poštovní známky zpeněžit za situace, kdy byl jejich prodej v tuzemsku zakázán. Soud prvního stupně pak obviněnému přičítá k tíži již samotnou motivaci samotného jednání, že chtěl vylepšit rodinný rozpočet v důsledku toho, že byl přeřazen na hůře placenou práci, čemuž soud prvního stupně oponuje tvrzením, že i příjem kolem 1.300 Kčs je slušný, aby mohl se svou rodinou žít. Dále pak soud prvního stupně obviněnému přiznal přitěžující okolnost, že pokračoval v trestné činnosti po delší dobu a ve velkém rozsahu a že jde o osobu z řad bývalé buržoazie.
- 6 Proti tomuto rozsudku podal obviněný odvolání, v němž poukázal na to, že soud prvního stupně nesprávně použil ustanovení § 134a odst. 1 trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 1961. Mělo být použito ustanovení § 117 trestního zákona, ve znění účinném do 26. 12. 1962, a to proto, že původní opatření známek bylo bez úmyslu zisku a směřovalo jen k filatelistické běžné výměně za známky jiné. Obviněný jako odvolatel jako nesprávnou skutečnost ze strany soudu uvedl to, že došlo k prodeji dvou set sérií za 10.000 Kčs a bylo prokázáno, že to bylo pouze 150 sérií za 6.000 až 7.500 Kčs. Údaj soudu vychází z výpovědi spoluobviněného N., který tuto výpověď o tomto množství z přípravného řízení opravil v hlavním líčení, kdy se ztotožnil s tvrzením odvolatele, obviněného, kterou má za přesnou. Obviněný dále popřel, že by se k trestné činnosti doznal, jak to hodnotí soud, byly přiznány jen skutkové okolnosti, nebyl popřen prodej a držba, ale bylo výslovně řečeno, že se obviněný subjektivně necítí vinen a objektivní viny se mohl dopustit jen při prodeji, pokud by prodejní cena byla cenou nepřiměřenou. Dále došlo ke zkrácení práva obhajoby a k porušení trestního řádu v § 105 až 108 trestního řádu ve znění účinném do 31. 7. 1965, když znalci nebyli vůbec vyslechnuti a v přípravném řízení bez znalosti všech okolností označili celé kvantum známek za spekuláční, i když nevěděli, kdy byly známky koupeny, proč se tak stalo a za jakou cenu, zač byly prodány a proč byly uschovány a jen množství asi tisíc kusů sérií odhadli za spekuláční, ačkoliv jde o známky nicotné.
- 7 Obviněný proto navrhnul, aby řízení bylo doplněno výslechem znalců, a to ve smyslu návrhů učiněných před soudem prvního stupně.

- 8 Obviněný dále namítl jako nepodložený závěr soudu, že prodej a koupě těchto známek jsou zakázány. K tomu se měli vyjádřit znalci s tím, že zakázán je jen prodej a koupě těchto sérií pro POFIS a pro burzu, jiný zákaz není, což vyplývá pouze z netrestního předpisu. Dále obviněný provedl porovnání cen prodejních cen známek, u nichž vylučuje, že by se mělo jednat o předražení. Také uvedl, že známky nabyt v roce 1939 a beztrestnost držby těchto známek byla až do 1. 8. 1950, od tohoto dne platí § 133 trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12 1961, a obviněný si jej vykládal tak, že nesmí známky zničit, neboť známky mají dokonce devizovou hodnotu, kdyby z naší strany bylo rozhodnuto o jejich zpeněžení. Dodal, že i numismatika z doby protektorátu byla také prohlášena za nicotnou, později byla uvolněna a prodej byl oficiálně povolen. Obviněný vyjádřil názor, že známky zničit nesměl, na druhou stranu by je neměl nárok držet, avšak nebylo oficiální prodejny, které by bylo možno známky nabídnout. Zopakoval proto svoji obhajobu, že koupě nebyla spekulativní, jednalo se o čistou výměnnou základnu pro filatelii, necítí se být vinen držbou známek, pokud jde o jejich prodej, byla to cena přiměřená. Odmítl rovněž tvrzení soudu, že by částka 1.300 Kčs byla pro rodinu dostatečná, když žena je nemocná, děti studují a režie bytu činí téměř 500 Kčs měsíčně bez světla.
- 9 Odvolání obviněného směřovalo rovněž proti výroku o trestu. Namítal, že jej soud nesprávně zařadil do buržoazie, poukázal na to, že známky nenabízel, byly žádány, iniciátorem nebyl a jejich prodej odmítl, jakmile se zlepšila jeho finanční situace. Dodal dále, že podle katalogu POFIS byla hodnota známek nicotná, proto nebyly zdaněny, navrhl proto, aby byl napadený rozsudek zrušen a obviněný obžaloby zproštěn, případně aby mu byl uložen mírný výchovný trest.

Napadené rozhodnutí

- 10 Odvolací soud Městský soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 25. dubna 1962 usnesením pod sp. zn. 2 To 173/62 rozhodl tak, že podle § 256 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 7 1965, odvolání obou obviněných V. N. a JUDr. J. E. zamítl.
- 11 Podle odůvodnění citovaného usnesení se odvolací soud se skutkovými zjištěními i právními závěry, učiněnými soudem prvního stupně, plně ztotožnil a úvahy soudu prvního stupně potvrdil, když k odvolacím námitkám obviněného uvedl, že soud prvního stupně se správně přidržel výpovědi spoluobviněného N. při výsleších před VB, kdy uváděl, že od obviněného zakoupil nejméně 200 sérií. Bez ohledu na jeho výpověď v hlavním líčení se i v jiných směrech výpověď spoluobviněného N. ukázala jako pravdivá, o její pravdivosti není třeba pochybovat. Obviněný nejprve uváděl podstatně menší počet prodaných sérií a teprve později uvedl počet 150 sérií, což není rozhodující, zda prodal 150 nebo 200 sérií, protože je rozhodující samotná skutečnost, že obviněný přechovával tyto věci po velmi dlouhou dobu po účinnosti trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12 1961, a jednalo se o značný počet sérií protektorátních známek. To, že je dále prodával ve větším počtu, dokresluje, že nákup a přechovávání těchto známek byl ze strany obviněného pravou spekulací. Obviněný sám doznal, že již v roce 1939 zakoupil 1.000 sérií protektorátních známek, z nichž 150 prodal N. a dalších 200 dále uschovával. Už z toho soud dovozuje, že nešlo o nákup pro sběratelské účely a že prodával tyto známky nikoliv, aby získal prostředky na nákup dalších známek, ale proto, že po snížení pracovního příjmu chtěl získat určitý příjem a známky přechovával nikoli jako sběratel, ale za účelem získání peněz. Proto odvolací soud vyhodnotil rozhodnutí soudu prvního stupně jako správné s výhradou rozsahu neoprávněného zisku, který odvolací soud vyhodnotil částkou nejméně 15.000 Kč, což znamená značný rozsah. K této částce se dostal pomocí porovnání nákupních cen. Byla tak podle odvolacího soudu zcela naplněna skutková podstata trestného

činu spekulace podle § 134a odst. 1 trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12 1961. Odvolací soud potvrdil také výrok o trestu napadeného rozsudku, zejména pak správnost závěru, že oba obvinění patřili mezi příslušníky bývalé buržoazie, do které se zařadili, jak svým způsobem života, tak i s ohledem na svoje majetkové poměry, byť žádný z nich bezprostředně nevykořisťoval námezdní pracovní síly, ale oba obvinění žili z práce druhých. Odvolací soud dále poukázal na to, že obviněný v trestné činnosti pokračoval po dlouhou dobu s úmyslem získání značně vysokého zisku a uložení trestu v horní polovině zákonné trestní sazby a uložení trestu propadnutí majetku bylo proto na místě.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

- 12 Podle § 2 odst. 5 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 7 1965, platí, že orgány činné v trestním řízení postupují tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci, a při svém rozhodování z něho vycházejí. Objasňují se stejnou pečlivostí okolnosti svědčící proti obviněnému i okolnosti, které svědčí v jeho prospěch, a provádějí v obou směrech důkazy, nevyčkávajíce návrhu stran. Doznání obviněného nezavazuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat a všemi dosažitelnými prostředky ověřit všechny okolnosti případu.
- 13 Podle § 2 odst. 6 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 7 1965, platí, že orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
- 14 Podle § 254 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 7 1965, pak platí, že
(1) Nezamítne-li odvolací soud odvolání podle § 253, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž může odvolatel podat odvolání, i správnost postupu řízení, které předcházelo rozsudku, přihlížející přitom i k vadám, které nebyly odvoláním vytýkány.
(2) Byla-li odvoláním napadena část rozsudku týkající se jen některé z více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, přezkoumá odvolací soud podle odstavce 1 jen tu část rozsudku a předcházejícího řízení, která se týká této osoby.
- 15 Podle § 256 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 7 1965, dále platí, že odvolací soud odvolání zamítne, shledá-li, že není důvodné.
- 16 Podle § 134a odst. 1 trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12 1961, se trestného činu spekulace dopustí, kdo v úmyslu opatřit sobě nebo někomu jinému neoprávněný prospěch spekuluje s předměty potřeby, zejména tím, že ve větším rozsahu takové předměty za účelem jejich zcizení skupuje, hromadí nebo přechovává, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

Posouzení předmětné věci

- 17 Pochybení Obvodního soudu pro Prahu 2 jako soudu I. stupně spatřuji zejména v tom, že nalézací soud nevyhověl návrhu obviněného na doplnění dokazování výsledkem znalce, který se měl týkat znaleckého posudku zpracovaného za účelem zjištění hodnoty věcí, které měly být předmětem tzv. spekulace ve smyslu výše uvedené skutkové podstaty, díky čemuž nebyl a ani nemohl být náležitě zjištěn skutkový stav věci a dále nalézací soud dostatečně a důsledně nehodnotil podmínky trestnosti jednání obviněného, pokud v daném případě byla trestnost jednání obviněného jako taková soudem toliko naznačena odkazem na blíže neurčená

administrativní opatření a politickou nevhodnost poštovních známek emitovaných v období okupace v letech 1939 až 1945, které měly být předmětem trestné činnosti obviněného.

- 18 Nalézací soud rovněž nehodnotil takové skutečnosti, kterými byla okolnost, že obviněný poštovní známky, které byly dle soudu předmětem spekulace, nakoupil v době jejich emise jako platné, ani to, zda a z jakého důvodu představují takové poštovní známky tzv. předmět potřeby ve smyslu skutkové podstaty trestného činu spekulace podle § 134a odst. 1 trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12 1961.
- 19 Rovněž odvolací soud nepostupoval dle shora citovaných ustanovení trestního řádu, když nesprávný postup nalézacího soudu při dokazování nenapravitel a nesprávně zamítl důvodné odvolání tohoto obviněného, čímž postupoval v rozporu s ustanoveními § 254 odst. 1, odst. 2 a § 256 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 7 1965.
- 20 Zprvu je nutno přiznat důvodnost argumentace, o kterou se opírá odvolání obviněného, pokud napadá úplnost dokazování provedeného v řízení před soudem I. stupně. Obviněný jako odvolatel zaměřil svoji odvolací argumentaci prvotně na otázku dosažení úplnosti dokazování znaleckým posudkem, jehož předmětem měly být poštovní známky, jež měly být zdrojem tzv. spekulace, a tedy nelegálních finančních příjmů. Byť součástí obsahu dostupného spisového materiálu – ověřené xerokopie spisu Obvodní prokuratury pro Prahu 2, sp. zn. PV 72/62, (*trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 2 T 37/62, byl skartován*), znalecké posudky nejsou, ale lze za výchozí akceptovat citované odvolací námítky obviněného. Ty jsou zaměřené na dokazování tímto znaleckým posudkem již v řízení před soudem I. stupně, resp. jeho snaze o doplnění výslechu jeho zpracovatele v řízení, přičemž takovému důkaznímu návrhu ve smyslu odvolacích námitek vyhověno nebylo, a to ani před soudem II. stupně. Přitom odvolací soud vyhodnocoval výši způsobené škody na základě pouhého odhadu a srovnání nákupních cen v průběhu let, nikoliv na podložených skutečnostech.
- 21 V kontrastu s touto námitkou obviněného přitom zůstávají autentická znění soudních rozhodnutí, jak odsuzujícího, tak odvolacího rozhodnutí, která se však nijak blíže popisem a rozbohem provedeného dokazování v řízení před soudem nezaobírají a jsou zaměřena na prostou rekapitulaci skutkových zjištění, skutkového děje a deklarování úvahy a závěru o trestnosti jednání obviněných, které jsou významně a dobově naprosto konformně podepřeny pochybnostmi soudu o nedostatečné společenské integritě a nevyhovujícím statutu osob obviněných ve smyslu jejich tzv. třídního původu jako nedílné součásti tehdejších politických poměrů.
- 22 Námítky obviněného týkající se úplnosti dokazování v podobě dokazování znaleckým posudkem k povaze předmětných poštovních známek, jak měly být předmětem a zdrojem spekulativního jednání obviněného, nebyly soudy obou stupňů nijak vyhodnoceny. Jeho význam pro konečné rozhodnutí o vině a trestu je přitom klíčový, jestliže předmětné protektorátní poštovní známky byly jediným rozhodným předmětem posuzované trestné činnosti a jejich statut co do prodejnosti či právního postavení a hodnota v kontextu doby jejich pořízení a zcizení prakticky nebyly ani nemohly předmětem objektivního a co do politických souvislostí nezaujatého dokazování.
- 23 Ani z pohledu soudobého totiž nelze konstatovat, že by inkriminované emise poštovních známek z let 1939–1945, vydaných na území tehdejšího Protektorátu Čechy a Morava, v kontextu tehdejší právní úpravy mohly a měly skutečně být legislativně preferovaným tzv. *předmětem potřeby*, kterým dle příslušné *judikatury*, např. *rozhodnutí NS č. 4/1952 Sb.*

tr. rozh., byly zpravidla věci, zboží a služby, sloužící k uspokojování zejména materiálních potřeb obyvatelstva, které měly být primárně zajišťovány státem organizovaným zásobováním obchodní sítě, přičemž trestný čin spekulace dopadal prakticky na ty situace, v nichž státní zásobování bylo např. natolik nedostatečné, že vzniklý deficit byl vyplňován z pohledu tehdejšího pojetí národního hospodářství nelegálními postupy, obvykle majícími povahu tzv. černého trhu. Je otázkou, zda právě protektorátní poštovní známky byly nebo mohly být oním postižitelným a kriminalizovatelným předmětem potřeby či dokonce z pohledu tehdejší dostupnosti spotřebního zboží určeného pro širokou veřejnost určitým, popř. obvyklým druhem nedostatkového spotřebního zboží, popř. nástrojem narušujícím plánované hospodářství.

- 24 Rozhodnutí soudů obou stupňů, které jsou v tomto případě v kopii spisu k dispozici, se povahou uvedených cenin zabývají následovně:
Soud I. stupně ve vztahu k obviněnému toliko uvedl, že k prodeji protektorátních známek, které měl od roku 1939 doma, tento obviněný přikročil přesto, že věděl, že „jejich prodej je zakázán“. Bližší specifikaci těchto známek nalézací soud neuvedl.
Soud II. stupně pak k prodeji stejných poštovních známek obviněným uvedl, že neoprávněným prospěch představuje celá hodnota známek, za kterou byly prodány, resp. znalcem oceněny, a že známky přechovával nikoli jako sběratel, ale za účelem získání peněz. Dále odvolací soud poznamenal, že se jednalo o známky, u nichž je vyloučeno „podle administrativních opatření“ jejich obchodování na burzách v tuzemsku z důvodu, že „jde o známky politicky nevhodné“.
- 25 Soudy uváděným parametrem trestnosti jednání obviněného měla být ta okolnost, že v případě protektorátních poštovních známek se mělo jednat o věci, jejichž směna či zcizení bylo zakázáno. Jednoznačně lze přitom usuzovat pouze na existenci státem řízeného monopolu, jak lze jeho povahu dovozovat ze znění vyhlášky ministra zahraničního obchodu ze dne 23. 9. 1952, o omezení výměnného sběratelského dovozu a vývozu poštovních známek a cenin s cizinou č. 285/1952 Ú. 1, a rovněž vyhlášky ministra zahraničního obchodu ze dne 17. 9. 1955, o úpravě sběratelské výměny poštovních známek se zahraničím č. 174/1955 Ú. 1., která platila do 1. 3. 1967, kterými bylo obchodování s poštovními známkami sběratelské povahy podmíněno úřední registrací, nejedná se však o právní úpravu, která by dispozice s takovými ceninami výslovně zakazovala.
- 26 Bez ohledu na skutečnost, že tento druh trestné činnosti reprezentovaný skutkovou podstatou trestného činu spekulace podle § 134a odst. 1 trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 1961, nepodléhá aplikaci zákona o soudní rehabilitaci rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 119/1990 Sb., zákon o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, je tak na místě uvažovat o důvodnosti odvolacích námitek obviněného ve výsledku napadajících a zpochybňujících motiv tzv. spekulace s využitím neplatných poštovních známek, kterou již na první pohled znevěhodňuje fakt, že se jedná o ceniny, které obviněný opatřil regulérní koupí již v době jejich emise. Lze přitom konstatovat, že takovou obhajobou se soudy obou stupňů zabývaly jen povrchně a okrajově a pominuly přitom specifikaci konkrétní protiprávnosti jednání obviněného, pokud měla mít základ v mimotrestních právních předpisech.

Závěr a návrh

- 27 S ohledem na výše uvedené uzavírám, že Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 1962, sp. zn. 2 To 173/1962, byl v neprospěch obviněného JUDr. J. E. porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1, odst. 2 a § 256 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 7. 1965, a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 20. 3. 1962, sp. zn. 2 T 37/62, byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 7. 1965, a dále

v ustanovení § 134a odst. 1 trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 1961, rovněž v neprospěch obviněného JUDr. J. E.

28 Na základě výše uvedených skutečností navrhuji, aby Nejvyšší soud:

- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 1962, sp. zn. 2 To 173/1962, byl v neprospěch obviněného JUDr. J. E. porušen zákon v ustanoveních § 254 odst. 1, odst. 2 a § 256 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 7 1965, a rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 20. 3. 1962, sp. zn. 2 T 37/62, byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu, ve znění účinném do 31. 7 1965, a § 134a odst. 1 trestního zákona, ve znění účinném do 31. 12 1961;
- 2) podle § 269 odst. 2 věty druhé trestního řádu napadené usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 1962, sp. zn. 2 To 173/1962, a předcházející rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 20. 3. 1962, sp. zn. 2 T 27/62, zrušil v celém rozsahu, a aby současně zrušil všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
- 3) a dále aby postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu a přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 2, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.